

MINISTER
PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ

DPR-IV-0700-141-WL/13

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 05.07.2013r

nr. 3322 podpis. M. Pać

Warszawa, dnia 3 lipca 2013 r.

SECRETARIAT
Biura Prac Senackich
Wpłynęło dn. 08.07.2013
nr. 6061 podpis. [signature]

Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu RP

SZANOWNY PANIE MARSZAŁKU,

W związku z przesłaniem przy piśmie z dnia 12 czerwca 2013 r. znak: BPS/043-34-1417/13 oświadczenia, złożonego przez Pana Senatora Ryszarda Knosłę podczas 34. posiedzenia Senatu RP, dotyczącego art. 176 Kodeksu pracy – przedstawiam niżej stanowisko w tej sprawie.

Kodeks pracy określa prawa i obowiązki pracowników i pracodawców. Pracodawca ponosi odpowiedzialność za stan bezpieczeństwa i higieny pracy w zakładzie pracy (art. 207 § 1 Kodeksu pracy). Jest on obowiązany chronić zdrowie i życie pracowników przez zapewnienie im bezpiecznych i higienicznych warunków pracy, przy odpowiednim wykorzystaniu osiągnięć nauki i techniki (art. 207 § 2).

Powierzając wykonywanie niektórych prac osobom fizycznym na innej podstawie niż stosunek pracy w zakładzie pracy lub w innym wyznaczonym miejscu – pracodawca, zgodnie z art. 304 § 1 Kodeksu pracy, jest obowiązany zapewnić tym osobom bezpieczne i higieniczne warunki pracy, o których mowa w art. 207 § 2. Obowiązek ten powinien być zatem realizowany m.in. poprzez organizowanie pracy w sposób zapewniający bezpieczne i higieniczne warunki pracy oraz zapewnienie przestrzegania w zakładzie pracy przepisów oraz zasad bezpieczeństwa i higieny pracy. W art. 207 § 2 wymieniono również obowiązek uwzględniania ochrony zdrowia m.in. młodocianych i pracownic w ciąży oraz karmiących dziecko piersią. Katalog obowiązków wymienionych w art. 207 § 2 nie jest zamknięty, co oznacza, że w celu zapewnienia bezpiecznych i higienicznych warunków pracy ww. osobom powinny być realizowane (w razie potrzeby) również inne obowiązki, np. przeszkolenie tych osób czy zapewnienie im środków ochrony indywidualnej.

Przepis art. 304 § 1 Kodeksu pracy nie rozstrzyga w jaki sposób powinien być realizowany obowiązek zapewnienia bezpiecznych i higienicznych warunków pracy. Sposób ten ustala

zatem pracodawca, biorąc pod uwagę miejsce, rodzaj i warunki wykonywania pracy objętej umową, w tym występujące zagrożenia.

Pracodawca, przy zatrudnianiu kobiet na innej podstawie niż stosunek pracy, realizując obowiązek określony w art. 304 § 1 Kp, powinien uwzględniać przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 1996 r. w sprawie wykazu prac szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia kobiet (Dz. U. Nr 114, poz. 545, z późn. zm.), wydane na podstawie art. 176 Kp. Celem określenia wykazu prac szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia kobiet jest bowiem zapewnienie bezpiecznych i higienicznych warunków pracy kobietom, szczególnie będącym w ciąży. Należy zaznaczyć, że w omawianym rozporządzeniu określono kryteria warunków pracy przy zatrudnianiu kobiet, uwzględniające mniejsze możliwości wysiłkowe kobiet oraz możliwy wpływ warunków pracy na zdrowie kobiet, których spełnienie powinno zapewnić bezpieczeństwo i ochronę zdrowia kobiet.

Obecne brzmienie przepisu art. 304 § 1 Kodeksu pracy umożliwia zatem zarówno realizację przez pracodawców obowiązku zapewnienia bezpiecznych i higienicznych warunków pracy kobietom zatrudnianym na innej podstawie niż stosunek pracy lub prowadzącym działalność gospodarczą na własny rachunek w zakładzie pracy lub w miejscu wyznaczonym przez pracodawcę, jak i egzekwowanie przez organy nadzoru i kontroli warunków pracy (w szczególności przez Państwową Inspekcję Pracy) realizacji tego obowiązku.

Jednym z zadań Państwowej Inspekcji Pracy jest nadzór i kontrola zapewnienia bezpiecznych i higienicznych warunków pracy osobom fizycznym wykonującym pracę na innej podstawie niż stosunek pracy oraz osobom wykonującym na własny rachunek działalność gospodarczą w miejscu wyznaczonym przez pracodawcę lub przedsiębiorcę, niebędącego pracodawcą, na rzecz którego taka praca jest wykonywana (art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy - Dz. U. z 2012 r. poz. 404, z późn. zm.).

2

z up. MINISTER
Radosław Metzko
PODSEKRETARZ STANU